

Oulangan kansallispuistossa

Hyvä alue vaellusta aloittelevalle. Matkan varrella on runsaasti taukopaikkoja ja polut kunnossa. Kämpät ovat siistejä.

Aventojoen kanjoni pysäyttää mahtavuudellaan

syksyllä
2.-7.10.1999

Vaelluspäiväkirja

I päivä

Maasto-osuus alkoi Ristikalliolta, johon tulimme bussilla Kuusamosta. Hinta oli 7e/hlö. Päivätaivalta oli 9 km Taivalkönkään isolle kämpälle. Maisema oli vaihtelevan miellyttävää, pääosin havupuukangasta. Pientä käyrää ja pari hienoa jyrkännettä.

Ensimmäinen yhteinen vaellus alkamassa. Jännitystä ja odotuksia!

II päivä

Toisen päivän osuus oli 15 km. Alussa hyviä kalapaikkoja ja hieno riippusilta. Maasto oli edelleen helppokulkuista ja vaihtelevaa. Soraharjut olivat kangaspohjaisia ja niiden välissä luikerteli mukavia puroja. Kiutakönkään turistiryssä pidettiin kahvitauko ja ihailtiin Oulankajoen pauhua. Tukikohdassamme Ansakämpässä (palanut v. 2003) oli kaksi huonetta.

III päivä

Seuraavan päivän reitti mukaili Oulankajokilaaksoa. Alussa uoman toisella puolella oli hieno tulipaikka, Nurmisaarenniemi, nähtävästi melojille tarkoitettu. Sitten polku erkani joesta ja alkoi pitkä nousu vaaran laelle, missä oli rippeitä vanhasta sahapaikasta. Mäntymetsävoittoisella laella oli myös laavu vedenottopuroineen. Laskeuduttuamme vaaran harjulta alas tulimme isolle Jussinkämpälle. Pihalla oli hyvä tulipaikka, perinteiset puuliiteri & WC ja kotakin. Jatkoimme kuitenkin matkaa Kitkajoelle, jossa yövyimme laavulla. Alueella kaksi laavua, jotka molemmat yövyttäviä. Ennen laavua oli myös kota, joka oli pieni ja törkeän likainen.

IV päivä

Seuraava etappi oli Siilastupa, jonne matkaa vaivaiset 8 km. Matkalla näkyi ensimmäiset `Guidet` (kuukkeli). Kitkajoen rannan polku on melko kivikkoista. Seutu on muuten hienoa, kuten on ollut alusta asti. No, majahan on hienolla paikalla. Jos vielä aamulla on pakkasta ja kirkasta, niin ulkona kannattaa käydä katsomassa kosken pauhua.

V päivä

Päivän taival kiemurtelee harjalla, josta on upeat maisemat alas jokiuomaan. Porontimajoelle on matkaa 10 km. Mennessä kannattaa poiketa Myllykoskella ja ihmetellä vanhaa myllyrakennelmaa. Näimme siellä myös kiikkuvan koskikaran. Loppumatkasta maisemat muuttuvat talousmetsäksi. Pieni kämpä ja laavu ovat nätilä paikalla. Lähimaastossa on katsastamisen arvoinen avokallio, joka laskee järveen.

Aamusella voi nähdä vaikka heräileviä porhoja

VI päivä

Rukalle onkin vielä matkaa 15 km. Oikopolku hakkuuaukealta Virkkulaan ja asfalttietä Konttiaisen parkkipaikalle. Nousua & nousua & laskua & kiviä. Alkupuolella lammen rannalla on hyvä hirsilaavu. Siitä nousua Valtavaaralle, josta avautuvat hyvät maisemat joka suuntaan. Valtavaaranlammen laavu ei anna lisäelämyksiä. Vielä lasku Rukalle ja sitten hikisenä matkamuisto-ostoksille.

Vaelluksella tapaa mitä ihmeellisempiä kulkijoita

Tämä kertomus on osa kotisivuani www.lehteinen.com

Käy katsomassa mitä muuta sieltä löytyy.